

Job Shadowing Klostar Ivanicban

Kollégáimmal 5 napos programra utaztunk Klostar Ivanicba 2024. április 14-18. között, amiben én 3 nap tudtam részt venni egyéb kötelező vezetői elfoglaltságom miatt.

A kistelepülés Zágrábtól 30 km-re található, nyugodt, barátságos környezetben.

Tanulmányutunk célja a tanulási nehézségekkel küzdő diákok fejlesztésének, tanórai munkájának a megfigyelése volt.

A saját intézményünkben sok SNI és BTMN-es diák van, többféle fejlesztést biztosítunk kollégáinkkal együtt a tanulóknak. Érdeklődve hallgattam a márciusi beszélgetéseken, amikor a Klostar Ivanicból érkezett pedagógusok meséltek iskolájukról, a tanulási problémákkal küzdő tanulókról és a nekik nyújtott megsegítésről. Kíváncsi voltam, hogy a gyakorlatban ez hogyan működik.

Klostar Ivanicban az iskolában nagyon nyugodt, barátságos légkör fogadott mindek. A pedagógusok és a gyerekek is érdeklődve kíváncsian fordultak felénk.

Az iskolában általánosan nagyon odafigyelnek a tanulási problémákkal bíró gyerekekre.

A tanulókat többféle módon is támogatják az eredményesség érdekében, ami nekem nagyon szimpatikus volt.

- A leginkább támogatást igénylő tanulók mellé pedagógiai asszisztens társul a tanórákon, aki szükség esetén segít a diáknak, magyarázatot ad egy –egy kérdésre. A pedagógus közben folyamatosan figyeli az előrehaladást a tananyagban. Ez a közös munka alsó tagozaton - jelen esetben 3. osztályban-nagyon nagy segítség a diáknak és a tanítónak egyaránt.
- Speciális tankönyvek, munkafüzetek készülnek számukra, amelyekben az adott tananyaghoz a többiekéhez hasonló, de rövidebb olvasmány, kevesebb feladat szerepel, jól átlátható, rendezett formában. Ezzel biztosítják a minimális követelmények elsajátításának lehetőségét, így kevesebb kudarc éri a gyerekeket a tanórákon. A tankönyvek szerzői a fő tantárgyak mindegyikében elkészítették ezt az egyszerűbb tankönyvet és munkafüzetet (matematika, fizika, kémia, angol, földrajz, horvát nyelv és irodalom, történelem, alsós tankönyvek). A szaktanárnak nem kell külön az egyénre szabott feladatokat kidolgozni, folyamatosan egyeztetni a gyógypedagógussal fejlesztővel azokról. A tanulópadot a tanteremben úgy helyezik el oldalra, hogy a tanárt és a táblát is láthatja a diák, nem elszigetelten ül valahol.
- Jelen voltam több fejlesztő órán is, ahol biztosított az egyéni fejlesztés a tanulók egy részénél a következő formában:
A fő tantárgyakat külön csoportban tanulják fejlesztőpedagógus irányításával, a

készségtárgyakat az osztállyal együtt. Ezzel a közösség részei maradnak, nem szigetelődnek el. A fejlesztőórán több évfolyam tanulói vesznek rész egy időben, 6-8 fő van egy csoportban. Egyénre szabott órarend szerint haladnak. A pedagógus minden gyerekre tud figyelni, a tanulók önálló feladatokat kapnak, majd a tanár szóban tekint át velük a tananyagot, vagy a táblánál gyakorolnak. Nyugodt minden diák, folyamatos a dicséret, a gyerekek sikerélményhez jutnak a tanulásban is.

Számomra ez nagyon meggyőző és hiteles volt, mivel jómagam is tanítottam összevont osztályban, ahol hasonló módon zajlottak az órák.

Megerősített abban, hogy ez az irány jó, és talán, a jövőben a mi intézményünkben is alkalmazható lesz.

- Az 5. osztály rajz óráján képet kaphattam, hogy hogyan lehet bevonni a tanulókat az alkotásba, úgy hogy egy ismert festőt és irányzatot ismernek meg a munka közben. Vasarely művei alapján kellett a saját szemszögükből elkészíteni egy rajzot. A tanár csak irányított, nem kritizált, ahol kellett és kérték, csak ott segített. Nem volt csönd, hanem kellemes alkotói zaj volt. Ez nekem nagyon tetszett, mert úgy gondolom, összeegyeztethető az alkotás és beszélgetés a padtárssal vagy csoport tagjaival.

A gyerekek nyitottan kedvesen fordultak felénk, megmutatták alkotásaikat, kommunikáltak velünk. Később a szünetben már ismerősként köszönetek ránk.

- Részt vettünk alsós néprajzi foglalkozáson is, ahol különböző régi eszközöket ismertek meg, közben felelevenítették a korábban megismert népdalaikat. 10 fő körül voltak, nem kötött a létszám, mint nálunk, ahol már 14 fő alatt nem is lehet csoportot szervezni. Nálunk nem számít, hogy szeretnének járni a gyerekek, mert érdeklő őket a téma.

A tapasztaltak rávilágítottak arra, hogy mennyire fontos a tanulási nehézségű gyerekeknél az egyéni haladás biztosítása, valamint iskola szinten mennyire befolyásolja a diákok és a pedagógusok hangulatát a nyugodt légkör.

Köszönöm a lehetőséget az ERASMUS programnak, mivel megerősített több dologban a tapasztalatcsere, és rávilágított, hogy máshogyan is lehet dolgozni, miközben a hatékonyság nő.

Nagyon kedves, nyitott pedagógusokat ismertem meg és remélem, lesz még lehetőségem találkozni néhányukkal.

Az utazásunkat az Európai Unió támogatta.